

**Міністерство освіти і науки України
Херсонська обласна державна адміністрація
Херсонський державний аграрно-економічний університет
Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ і організацій
Навчально-науковий центр «Інститут післядипломної освіти та
дорадництва»
Херсонська державна морська академія
Громадська організація «Глобальний погляд»**

ЗБІРНИК ТЕЗ

**IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Публічне управління та адміністрування
у процесах економічних реформ»**

25 березня 2020 року

м. Херсон

Оргкомітет конференції

Кирилов Юрій Євгенович – доктор економічних наук, професор, ректор Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Бутрій Дмитро Степанович – перший заступник голови Херсонської обласної державної адміністрації

Яремко Юрій Іванович – доктор економічних наук, доцент, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Аверчев Олександр Володимирович – доктор сільськогосподарських наук, професор, проректор з наукової роботи та міжнародної діяльності Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Грановська Вікторія Григорівна – доктор економічних наук, доцент, декан економічного факультету Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Потравка Лариса Олександрівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Вольська Олена Михайлівна – доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Білорусов Сергій Георгійович – кандидат технічних наук, доцент, заслужений працівник освіти України, директор Херсонського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій;

Грицук Ігор Валерійович – доктор технічних наук, професор кафедри експлуатації суднових енергетичних установок Херсонської державної морської академії;

Булгаков Микола Петрович – кандидат технічних наук, доцент кафедри експлуатації суднових енергетичних установок Херсонської державної морської академії;

Абсава Людмила Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент, голова Громадської організації «Глобальний погляд»;

Карташова Ольга Григорівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету.

УДК 35: 33.021.8

Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ: збірник тез доповідей IV Всеукраїнської науково-практичної конференції, 25 березня 2020 р. – Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2020. – 399 с.

У матеріалах конференції висвітлені передові науково-практичні результати досліджень, отримані в галузі публічного управління та адміністрування. Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

© Колектив авторів, 2020

© ДВНЗ «ХДАУ», 2020

Бобик Т. В., Хім М.К. СУЧАСНІ ПРОЦЕСИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ ЯК МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	101
Медвідь В.Ю., Савченко В.В. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	103
Боровік Л.В. ПРИНЦИПИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОБУДОВИ КЛАСТЕРІВ В АПК РЕГІОНУ	106
Рудковська О.В., Вольська О. М. СКЛАДОВІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	108
Росоха В. В. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ	110
Антоненко В. М. РОЗВИТОК ТЕРИТОРІЙ ЧИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД?	112
Ковтун В. М. ЗМІНИ ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	114
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО СОМОВРЯДУВАННЯ.	117
Datsii Nadiia FORMATION OF QUALITY STANDARDS FOR ADMINISTRATIVE SERVICES	117
Дурман М. О. ЕКОНОМІЧНІ ТА АДМІНІСТРАТИВНІ ІНСТРУМЕНТИ РЕГУЛЯТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	119
Боліла С. Ю. НЕОБХІДНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ	121
Губа М.І. СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ СПРОМОЖНИХ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД	123
Пивовар Д. О., Сергієнко Т. І. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	126
Андрусин Б., Хім М.К. СУЧАСНА МОДЕЛЬ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПЕРЕВАГИ, ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВІ РИЗИКИ	128

3. Дурман М. О. Формування регуляторної політики на місцевому рівні: механізми та чинники змін. Громадівська модель самоврядування в Україні: колективна монографія. Херсон. Книжкове видавництво ФОП Вишемирський В. С. 2019. С. 517-563

4. Дурман М.О., Дрожжин Д.Ю. Інструменти регуляторної діяльності органів місцевого самоврядування / Науковий вісник: державне управління: журнал. К.: МАУП, Видавництво Університету економіки та права «КРОК». 2020. №1 (3) 2020. С. 84-97. DOI: [https://doi.org/10.32689/2618-0065-2020-1\(3\)-84-96](https://doi.org/10.32689/2618-0065-2020-1(3)-84-96)

Боліла Світлана Юріївна
доцент кафедри менеджменту організацій, к.с.-г.н., доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон

НЕОБХІДНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ

Сучасна українська реальність свідчить про певні прогалини в системі державного управління, передусім її недостатньої ефективності, що проявляється в прямих та непрямих втратах для суспільства. Для кардинальної зміни ситуації на краще необхідно, щоб концепція адміністративної держави поступилася місцем концепції ефективної держави. При цьому головним мотивом оновлення державних інститутів з метою сучасного сприйняття держави кожним її громадянином має бути її соціальна орієнтованість. Серед актуальних завдань сьогодення - підвищення вимог до рівня професійності адміністративного менеджменту, економічної обґрунтованості, соціальної чутливості адміністративних втручань у суспільне життя та господарські процеси. Підвищення ефективності функціонування системи органів публічної влади має винятково практичне значення, оскільки фактично йдеться про удосконалення механізму реалізації конституційних прав і свобод громадян, підвищення рівня суспільного добробуту. Раціоналізація управління в державній сфері, як зазначають науковці, має відбуватися на наукових засадах [1, 2, 3]. Це обумовлює потребу подальшого пошуку та обґрунтування шляхів впровадження в практику управління нових дієвих методів роботи для досягнення кращих результатів.

В умовах реформування вітчизняного публічного апарату задля підвищення ефективності діяльності органів влади в цілому ставиться питання про необхідність переходу до нових моделей управління, які мають: запровадити форми управління, що орієнтовані на споживача, ринок і власних співробітників; зосередитися на досягненні результатів і персональній відповідальності керівників; створити більш гнучкі організації; приділити значну увагу чіткому і ясному визначенню організаційних і персональних цілей; відмовитися від принципу чіткого розподілу політичної та

адміністративної діяльності; підтримувати тенденцію до зменшення ступеня її сфери впливу органів влади, чому сприяють приватизація, контрактний підхід, широке використання зовнішніх підрядників і субпідрядників, проведення тендерів та ін. [3]. За таких умов організаційна та персональна ефективність безпосередньо пов'язана з досягненням визначених цілей, отриманням певних результатів. Це дозволяє встановлювати конкретні вимірювальні індикатори якості й ефективності діяльності, оцінювати результативність різних програм, реалізованих організаціями, що мають відношення до публічної сфери.

Такий підхід передбачає здійснення певних заходів, а саме: перетворення керівників публічних організацій на професійних менеджерів; зміщення акцентів з процедур на результати, приділення більшої уваги контролю над кінцевим результатом; опрацювання чітких стандартів ефективності; дезагрегування організаційних одиниць; запровадження елементів конкуренції; акцентування на більшій дисципліні й ощадливості у використанні ресурсів; запозичення й адаптації деяких управлінських практик приватного сектора.

Досвід провідних країн світу демонструє, що їх економічні успіхи стали можливі завдяки ефективній конкурентоспроможності влади й системи управління в них, яка ґрунтується на головних індикативних показниках її результативності та зменшення її вартості для суспільства та підвищенні її ефективності. Незалежно від природи організації будь то приватної, або публічної сфери, внутрішньому управлінню притаманні загальні закономірності й принципи менеджменту. У кожній організації повинні здійснюватися операції: встановлення цілей; визначення пріоритетів; планування діяльності й складання програми дій; концентрація й ефективне використання наявних ресурсів і процедур управління; моніторинг і контроль ефективності реалізації програм дій і досягнення цілей; формування й розвиток організаційних структур в напрямку набуття ними більшої адаптивності під суспільні потреби та виклики. На сьогодні вкрай необхідні інноваційні підходи до вирішення нових завдань і розв'язання дедалі складніших проблем суспільного розвитку. Для підвищення якості, результативності та ефективності діяльності публічної адміністрації необхідно: розвивати систему громадського контролю й моніторингу за діяльністю влади на всіх рівнях з використанням сучасних он-лайн - технологій на принципах транспарентності; не порушувати принцип чіткого й раціонального розподілу влади і повноважень між різними гілками, органами, посадовими особами; дотримуватися принципу перехрестності й розподілу важливих владно-управлінських повноважень з метою децентралізації й підвищення ефективності прийняття рішень та взаємного контролю й відповідальності всіх їхніх учасників; створити ефективну систему інформаційно-аналітичного й науково-теоретичного забезпечення розробки, впровадження, моніторингу, аналізу та оцінки політики публічних структур та визначити критерії вимірювання її ефективності; використовувати маркетингові підходи в діяльності публічної адміністрації з метою виявлення попиту населення на адміністративні послуги та їх більш якісного задоволення.

Таким чином, вирішення проблеми структурної слабкості й неефективності системи публічного менеджменту, підвищення відкритості й прозорості процедур прийняття рішень з залученням громадськості, підвищення рівня професійності кадрової складової в публічній сфері дозволить підвищити результативність публічних впливів на суспільство та забезпечить його ефективне функціонування та розвиток.

Література

1. Дзюндзюк В.Б. Ефективність діяльності публічних організацій: монографія Х.: Вид-во ХарPI УАДУ "Магістр", 2003. 236 с.
2. Бакуменко В. Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики : монографія. К. : Вид-во УАДУ, 2000. 328 с.
3. Мельник А.Ф., Оболенський О.Ю., Васіна А.Ю., Гордієнко Л.Ю. Державне управління : навч. посібн. К.: Знання, 2009. 582 с.

Губа Марина Ігорівна,
доцент кафедри державного управління і місцевого самоврядування,
кандидат економічних наук, доцент,
Херсонський національний технічний університет, м. Херсон

СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ СПРОМОЖНИХ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД

В умовах здійснення реформи децентралізації влади в Україні спостерігається інтерес до вивчення проблем розвитку громадянського суспільства в контексті місцевого самоврядування, серед яких найбільш актуальною в науковому та практичному значенні є проблема залучення громадськості до ухвалення і впровадження рішень. Відсутність можливостей впливу громадян на розвиток своєї громади спричиняє зростання корупції, перешкоджає ефективному врядуванню та зменшує шанси територіальної спільноти на покращення соціально-економічного добробуту.

Протягом останніх десяти років у багатьох розвинених країнах світу стали поширюватися тенденції до збільшення самостійності громад і регіонів у виборі форм управління та сфер своєї компетенції, забезпечення їх фінансової автономії, а також збільшення впливу на регіональний розвиток громадських мереж та організацій [1]. Ці тенденції знайшли своє відображення в концепції «Good governance», яка будується на створенні ефективних моделей співпраці держави, бізнесу та громадянського суспільства, що фокусується на партнерських відносинах, зорієнтованих на досягнення спільних цілей. Особливості цієї концепції полягають у зміні ролі і функцій органів влади, які замість «надавачів послуг» або «центрів прийняття рішень» стають публічними партнерами громадян у вирішенні нагальних проблем, а активне залучення